

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
4.Fkhar.189/2015/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2016. év április hó 7. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A lopás vétsége miatt **fiatalkorú I. r. és társa** ellen indult büntetőügyben a védők másodfellebbezését elbírálv a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. év április hó 17. napján kelt 14.Fkf.133/2015/7. számú ítéletét fiatalkorú II. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a próbára bocsátás megszüntetését mellőzi.

E vádlott büntetését 60 (hatvan) óra fizikai munkakörben elvégzendő közérdekű munkára enyhíti, egyben a halmazatra utalást mellőzi.

A Monori Járásbíróság, mint a fiatalkorúak bírósága 15.Bk.37/2013. számú fiatalkorú II. r. vádlottal szemben folyamatban volt ügyet a jelen üggyől elkülöníti.

A másodfokú bíróság ítéletét egyebekben fiatalkorú I. rendű és fiatalkorú II. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült összesen 12.840,- (Tizenkétezer-nyolcszáznegyven) forint bűnügyi költségből fiatalkorú I. rendű vádlott 7840,- (hétezer-nyolcszáznegyven) forintot, míg fiatalkorú II. rendű vádlott 5000,- (Ötezer) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Monori Járásbíróság mint a fiatalkorúak bíróság 15.Fk.249/2013/20. számú a 2014. év október hó 7. napján kihirdetett ítéletével fiatalkorú I. r. és fiatalkorú II. r. vádlottakat az ellenük az 1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlottak terhére a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabása érdekében.

A Pest Megyei Főügyészség az Fk.114/2015/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 351. § (2) bekezdés d) pontja értelmében téves ténybeli körvetkeztetésen alapulónak minősítette és az azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlottak a végleges megtartás szándékával cselekedtek. A főügyészség átiratában kifejtette, hogy a pad későbbi sorsa nem a tényállás része, az a lopási cselekmény befejezettségét nem érinti. A fiatalkorú vádlottak az elvitellel a padot ténylegesen kivonták a tulajdonos rendelkezése alól, azt birtokba is vették, ennél fogva a lopási cselekmény befejezetté vált. mindezek alapján szorgalmazta, hogy a másodfokú bíróság fiatalkorú I. r. és fiatalkorú II. r. vádlottakat mondja ki bűnösnek lopás vétségében. Fiatalkorú II. r. vádlottal szemben a Monori Járásbíróság mint a fiatalkorúak bírósága

15.Bk.37/2013/2. számú végzésével alkalmazott próbára bocsátást szüntesse meg és őt halmazati büntetésül ítélje közérdekű munkára.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2015. év április hó 17. napján kihirdetett 14. Fkf.133/2015/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és fiataalkorú I. r., valamint fiataalkorú II. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki az 1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdésében megfogalmazott és a (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás vétségében.

Egyben a Monori Járásbíróság mint a fiataalkorúak bírósága 15.Bk.37/2013/2. számú végzésének próbára bocsátást kimondó rendelkezését fiataalkorú II. r. vádlott tekintetében hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette.

Fiataalkorú I. r. vádlottat 60 óra fizikai munkakörben végrehajtandó közérdekű munkára ítélte.

Fiataalkorú II. r. vádlottat halmazati büntetésül 120 óra fizikai munkakörben végrehajtandó közérdekű munkára ítélte.

Rendelkezett a másodfokú bíróság a munkakötelezettség önkéntes teljesítésének elmulasztása esetén a közérdekű munka szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is, egyben kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat a bűnügyi költség viselésére.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlottak védői jelentettek be fellebbezést felmentésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.669/2015/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

A Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint az első- és a másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített, pontosított tényállás megalapozott, így irányadónak tekintendő a harmadfokú eljárásban is. A helyesen rögzített tényálláshoz képest az elsőfokú bíróság tévesen mentette fel a vádlottakat az ellenük emelt vád alól. A másodfokú bíróság ezt a hibát kiküszöbölte, és helytálló indokokkal állapította meg a vádlottak bűnösségét a terhükre rótt bűncselekményben. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés és az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A harmadfokú bíróság nyilvános ülésén a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta, ugyanakkor azt a kiegészítést tette, hogy fiataalkorú II. r. vádlottal szemben kiszabott próbára bocsátás a 2015. évi év április hó 4. napján eredményesen eltelt. Ezért azt indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság az ügyeket különítse el, a próbára bocsátás megszüntetését és ezzel összefüggésben a halmazati büntetés kiszabását mellőzze.

Fiataalkorú I. r. vádlott védője hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az eltulajdonítási szándék a rendelkezésre álló adatok szerint nem bizonyítható, azaz a pad elvitelére nem lopási szándékkal került sor. Ezért indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg és az I. r. vádlottat mentse fel.

Fiatalkorú II. r. vádlott védője rámutatott, hogy a bűncselekmény célzata hiányzik álláspontja szerint, az eltulajdonítási szándék nem bizonyítható, ezért ugyancsak felmentésre tett indítványt.

A harmadfokú bíróság az első és másodfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 387. § (1) bekezdése alapján teljes egészében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy mind az első mind a másodfokú bíróság helyesen rögzítette a tényállást, azonban a Monori Járásbíróság döntése téves volt, amikor a vádlottakat az ellenük emelt társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A vádlottak bűnössége tekintetében hozott eltérő döntések a Be. 386. § (1) bekezdés a) pontja alapján megalapozták a másodfellebbezések előterjesztheségét és a harmadfokú eljárást.

A harmadfokú bíróság a felmentésért bejelentett jogorvoslatokat nem találta alaposnak, míg fiatalkorú II. r. vádlott és védője fellebbezése az enyhítésre irányulóan alapos.

A másodfokú bíróság a helyes tényállás alapján eltérő következtetést vont le a vádlottak cselekvőségére és megállapította büntetőjogi felelősségüket. A Budapest Környéki Törvényszék az irányadó történeti tényállás alapján arra a helytálló következtetésre jutott, hogy a két fiatalkorú vádlott a helyszínről ismeretlen helyre vitte a padot, amely cselekményükkel a Város Önkormányzatának 60.000 forint kárt okozott. Az elsőfokú bíróság a felmentő ítéletét arra alapozta, hogy nem állapítható meg, hogy a vádlottak a padot hová és milyen célból vitték el, másként fogalmazva, az eltulajdonítási szándék álláspontja szerint nem volt bizonyítható.

A harmadfokú bíróság maradéktalanul osztotta a másodfokú bíróság álláspontját, amelynek lényege abban foglalható össze, hogy a fiatalkorú vádlottak a végleges megtartás szándékával cselekedtek, amelyet egyébként a tényállás is tartalmaz. A vádlottak a parkból az önkormányzat tulajdonát képező padot jogellenesen vitték el, és ezzel a sértettnek anyagi kárt okoztak. Ebből a szempontból az eltulajdonított köztéri pad további sorsa jogi jelentőséggel nem bír, tekintettel arra, hogy a lopás a pad elvételével befejezetté vált. A bűnösség szempontjából az elvitel közömbös, mert a lopott dolog további sorsa legfeljebb büntetlen utócselekménynek minősül, ezért annak a minősítés szempontjából nincs relevanciája. A padot a fiatalkorú vádlottak az elvitellel ténylegesen és véglegesen kivonták a tulajdonos rendelkezése alól, e magatartásukkal a lopási cselekményt befejezték, hiszen a dolognak a sértett számára ismeretlen helyre történt elvitelével annak ismételt birtokba vételére már nem volt lehetősége. E tény a vádlottak tudata is átfogta, ezért az eltulajdonítási szándék hiánya sem merülhetett fel.

A harmadfokú bíróság nyilvános ülésén a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője ugyanakkor helytállóan indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság fiatalkorú II. r. vádlott tekintetében a korábbi próbára bocsátást hatályon kívül helyező és próbára bocsátást megszüntető végzést mellőzze.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a II. r. vádlottat a Monori Járásbíróság mint a fiatalkorúak bírósága 2013. év április hó 4. napján jogerős 15.Bk.37/2013/2. számú - tárgyalás mellőzésével hozott - végzésével kettő évre próbára bocsátotta hamis vád büntette miatt.

A próbaidő a 2015. év április hó 4. napján eredményesen letelt.

A fentiekből megállapítható, hogy a másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék tévedett, amikor a határozata meghozatalakor, 2015. év április hó 17. napján fiatalkorú II. r. vádlott

tekintetében a próbára bocsátás kimondó végzést hatályon kívül helyezte, és az abban alkalmazott próbára bocsátást megszüntette.

A Btk. 66. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a próbára bocsátást meg kell szüntetni és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik. Az előbb megjelölt időpontokból megállapítható, hogy a másodfokú bíróság eljárásának időpontjában a II. r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátás eredményesen letelt, ezért a másodfokú bíróságnak nem volt törvényi lehetősége a korábbi végzés hatályon kívül helyezésére és a próbára bocsátás megszüntetésére. Ezt a Fővárosi Ítéltábla a harmadfokú eljárásában akként korrigálta, hogy a másodfokú bíróságnak a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezését és a próbára bocsátás megszüntetését mellőzte.

A Monori Járásbíróság, mint a fiatalkorúak bírósága 15.Bk.37/2013. számú, fiatalkorú II. r. vádlottal szemben folyamatban volt ügyet - melyet a másodfokú bíróság egyesített - a jelen ügytől elkülönítette a harmadfokú bíróság, egyben a próbára bocsátást eredményező bűncselekmény miatt fiatalkorú II. r. vádlott tekintetében értelemszerűen nem alkalmazott joghátrányt.

Mindebből eredően jelentősen megváltoztak a II. r. vádlott bűnösségi körülményei, figyelemmel arra, hogy a vádlott immár nem két, hanem csak egy bűncselekmény elkövetése miatt került felelősségre vonásra, így vele szemben természetesen a halmazati büntetés kiszabásra vonatkozó rendelkezéseket sem lehetett alkalmazni.

A harmadfokú bíróság az előbbiekre figyelemmel a Be. 398. § (1), (2) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét fiatalkorú II. r. vádlottal szemben megváltoztatta, és a másodfokú bíróság által kiszabott közérdekű munka büntetés mértékét csökkentette, ezzel találva megfelelően egyéniesítettnek a szankciót. Egyebekben a minden tekintetben törvényes és helytálló másodfokú bíróság ítéletét I. r. és fiatalkorú II. r. vádlottakkal szemben a Be. 397. § alapján helybenhagyta.

A harmadfokú bíróság a Be. 398. § (3) bekezdésére, figyelemmel a Be. 381. § (1) bekezdésére, valamint a Be. 338. § (1) és (3) bekezdéseire is rendelkezett a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésére figyelemmel további fellebbezésnek nincs helye.

B u d a p e s t, 2016. április hó 07. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor s.k.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 14.Fkf.133/2015/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 4.Fkhar.189/2015/8. számú ítélete folytán fiatalkorú I. r. vádlott és fiatalkorú II. r. vádlott tekintetében 2016. év április hó 07. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2016. április hó 07. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző